

Israelin kadonneet heimot

Osa 6

Seuraava teksti on David Baronin kirjasta: *The History of the Ten "Lost" Tribes: Anglo-Israelism Examined*. (Artikkelin lopussa olevat viitteet ovat allekirjoittaneen).

Varhaisia väärinkäsityksiä ja sekaannuksia koskien 10 heimon kohtaloa

On tarpeellista käsitellä tätä asiaa tarkemmin, koska jopa eräät nöyrymielisetkin raamatunopettajat ja kirjoittajat, vaikka eivät ole angloisraelilaisia, ovat eksyneet tässä asiassa. Eikä se ole ihme, sillä jo Josefus (1) sijoitti suuren joukon 10 heimon jäseniä jonnekin Eufraates virran takaiseen paikkaan (Antiq. 11.1,2). Tämä juutalainen traditio sijoittaa mahtavan 10 heimon kuningaskunnan kuvitellun, ihmeellisen Sambation-virran (2) taakse. Tuota virtaa ei kukaan voi ylittää, koska se viskoo kiviä (kuin tulivuori) koko viikon ajan paitsi sapattina. Talmud mainitsee kolme paikkaa jonne 10 heimoa karkotettiin: Alue edellä mainitun ihmeellisen Sambation-

virran ympärillä, Antiokian lähellä oleva Daphne ja kolmas paikka, jota ei voi nähdä eikä nimetä, koska se on jatkuvasti pilvien piilottama.

Kaikki edellä mainittu kuvaa sitä, kuinka varhain eräiden mieli hämärtyi asian suhteen. Samoin on esitetty, että Agrippan (3) puheessa viittaukset (Josefus, Wars 2,16.4) koskien niitä, jotka asuvat "kaukana Eufraatesen takana" ja "ne kansastanne, jotka asuvat Adiabenessa" (4), tarkoittavat jotakin tuntematonta 10 heimon asuinpaikkaa. Juutalaiset saisivat heiltä apua taistelussaan Roomaa vastaan ellei Parthian kuningaskunta olisi estämässä ko. avun perille saapumista. Tämä kaikki on erehdystä. Adiabenessä asuvat saattoivat kuulua, tai sitten ei, 10 heimoon, mutta he olivat silti osa tunnettua karkotusta ja (kuten Agrippa viittaa) osa "kansaanne", eli juutalaisia.

Lähempänä omaa aikaamme tarua 10 heimosta esitti Eldad Ben Mahli Ha Dani 9. vuosisadalla (5). Hän väitti tietävänsä missä 10 heimoa eli ja asui tuohon aikaan. Ha Danin mukaan "Dan, Naftali, Gad ja Asser olivat Havilassa (6); Sebulon ja Ruuben Paaranin vuorilla (7); Efraim ja puolet Manassesta Etelä-Arabiassa; Simeon ja toinen puoli Manassesta Kasaarien maassa (8)." Edelleen hän esitti, että "10 heimoa asettuivat osiin Etelä-Arabiaa tai ehkä Abessiniaan (9)", sen mukaan minne Havilan maa sijoitettiin. Se, että islamilla on juutalainen alkuperä on ilmeistä tässä ajattelussa.

David Reubeni elvytti ajatuksen saanolevansa sukua Ruubenin heimon kuninkaalle (10), joka heimo eli Pohjois-Arabiassa, Khaibarissa. Abraham Farisolin mukaan jäljelle jäänyt osa heimoista oli aavikolla, Mekkaan vievän reitin varrella, lähellä Punaista merta. Hän yhdisti Ganges-virran Gozan-virran (11) kanssa ja oletti Intian Beni-Israel heimon olevan 10

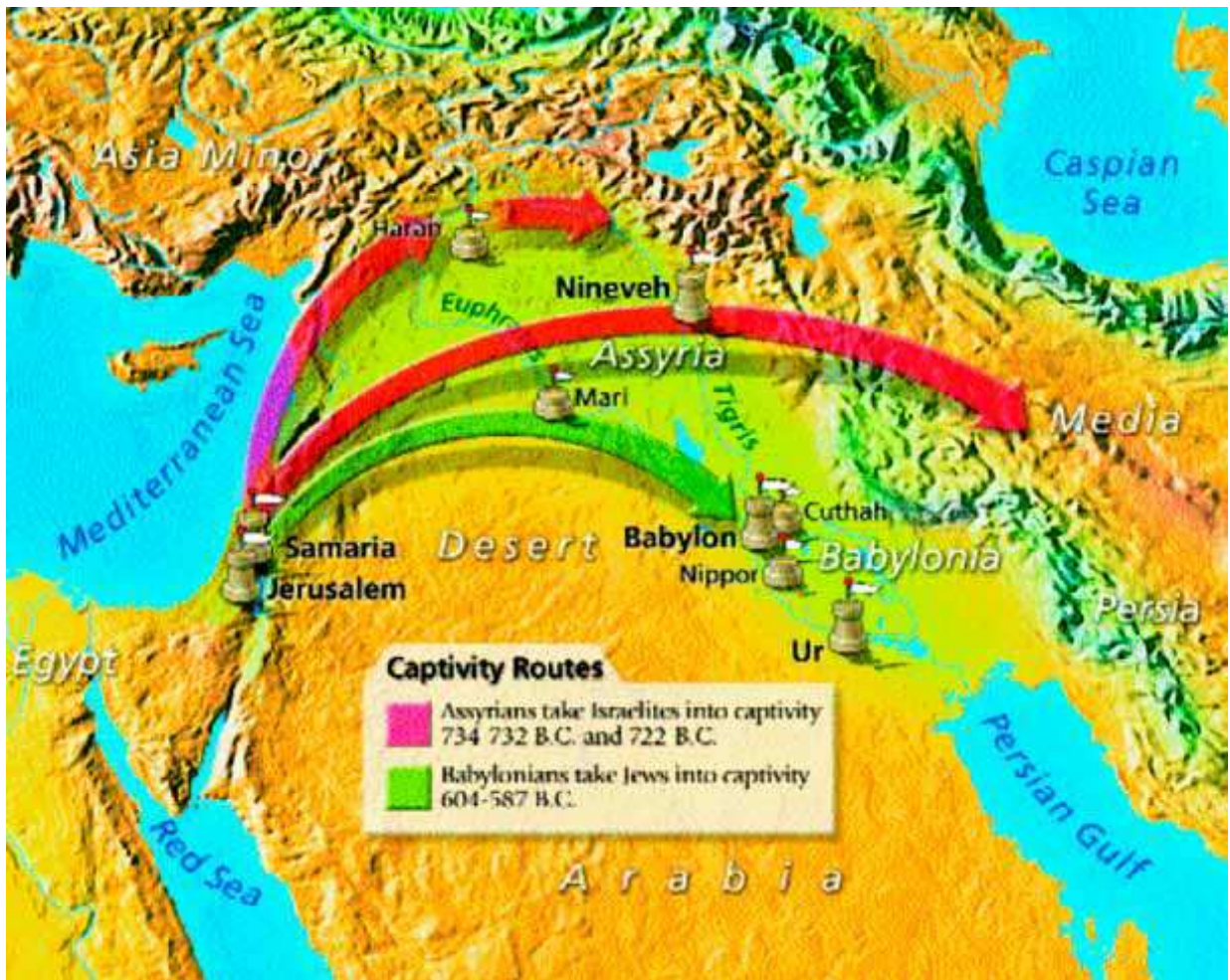
heimon jälkeläisiä. Hänen mukaansa Ganges-virta oli Sambation, ja erotti intialaiset juutalaisista. Jotkut antiikin ja keskiajan maantieteilijät sekoittivat keskenään Etiopian ja kaukaisen Intian ja se sai jotkut kirjoittajat sijoittamaan 10 heimon asuinsijan Abessiniaan.

Abraham Yagel (12) eli 16. vuosisadalla ja perusti edellä esitetyn mukaiset uskomuksensa David Reubenin ja Eldad Ha Danin tukimuksiin. On mahdollista, että jotkut raportit koskien Etiopian falashaheimoa johtivat tähän päätelmään. Yagelin mukaan Paavi Clement VII aikaan alueelle lähetettiin sanansaattajia. Osa heistä kuoli matkan aikana mutta palanneet kertoivat uutisia 10 heimon mahdista ja hyvin laajasta asuinalueesta. Yagel lainaa myös kristittyä matkailijaa, Vincent of Milania, joka oli turkkilaisten vankina 25 vuoden ajan. Milan matkusti aina Fez'iin saakka ja edelleen Intiaan, josta kertoi löytäneensä Sambation-virran ja lukuisia juutalaisia pukeutuneina silkkiin ja purpuraan. Heillä oli 7 kuningasta ja kysyttäessä maksoivatko he veroja sulttaani Selimille (13), he sanoivat etteivät koskaan ole maksaneet veroja yhdellekään sulttaanille tai kuninkaalle. On mahdollista, että tällä tarinalla on yhteys Intian rannikko-kaupungin Cochinin (Kochi) juutalaisyhteisöön.

Vuonna 1630 yksi Salonican juutalainen matkusti Etiopiaan, maahan missä Sambation-virran myös uskottiin sijaitsevan. Vuonna 1646 eräs Baruch, matkustessaan Persiassa, sanoi tavanneensa miehen nimeltä Malkiel, Naftalin heimosta, ja hän palasi mukanaan kirje Mooseksen lasten kuninkaalta: kirjeen näki Azulai (14). Myöhemmin se jäljennettiin Jacob Saphirin (15) matkakirjaan (Eben Saphir, i. 98). Tämä tieto herätti niin paljon mielenkiintoa, että vuonna 1831 Baruch ben Samuel, Pinskistä, lähetettiin etsimään Moo-

Flavius Josefus

Pakkosiirtolaisten reitit

seksen lapsia Jemenistä. Hän matkusti erämaassa 15 päivää ja sanoi tavanneensa daanilaisia paimentamassa lammaislaumojaan. Myös 1854 Amram Ma'arabi lähetettiin Safedista etsimään 10 heimoa ja hänen jälkeensä vuonna 1857 David Ashkenazi meni Abessiniaan tutkimaan juutalaisia. (Lähde: Jewish Encyclopaedia).

Kaikki edellä esitetty perustuu kuitenkin legendoihin ja mielikuvitukseen. Kristittyä kirjoittajaa lainatakseni: ”Me, 20. vuosisadalla, joille mikään osa maailmaa ei enää ole tuntematon, tiedämme, että ei ole mitään maata kaukana sivistyksestä, jossa 10 heimoa asuisi. (Muinaisten) Matkailijoiden tarinat ovat osoittautuneet vääriksi: 10 heimoa sellaisenaan ei ole olemassa.”

Professori A. Neubauer (16) on oppinut juutalainen ja hän kertoo tutkimuksistaan artikkelisarjassaan, joka löytyy The Jewish Quarterly Review -julkaisusta:

”Missä ovat 10 heimoa? Voimme vain sanoa: ei missään. Ei Afrikassa, Intiassa, Kiinassa, Persiassa, Kurdistanissa, Kaukasuksella tai Bukharassa. Olemme sanoneet, että suuri osa heistä pysyi Palestiinassa (Toimituksen huomautus: 1800-luvun ja 1900-luvun alun kirjoissa ja teksteissä oli yleistä puhua nykyisen Israelin ja Jordanian alueesta Palestiina -nimisenä etenkin brittivallan aikaan), sekoittuen osittain samarialaisiin ja sulautuen niihin, jotka palasivat Babylonian vankeudesta. Heidän mukanaan tuli paljon väkeä myös Median (17) kaupungeista ja epäilemättä monet näistä olivat juutalaiseen uskontoon kääntyneitä, olihan juutalaisen uskonnon harjoitus jatkunut Mesopotamiassa koko toisen temppelin ajan.”

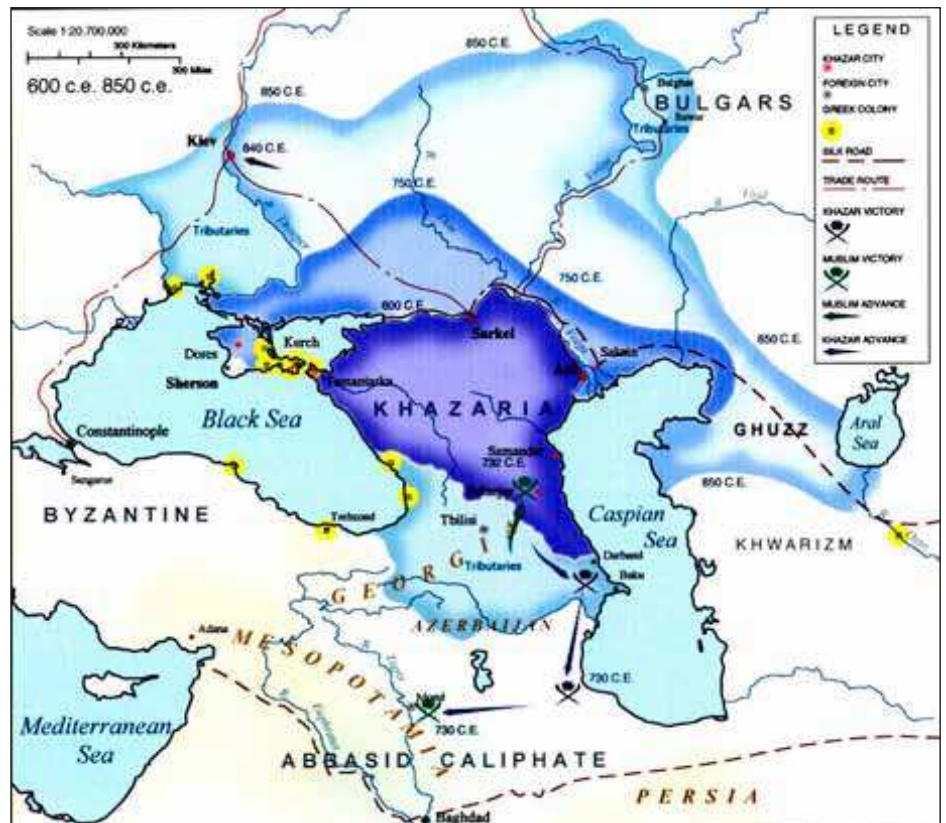
Jotkut kristityt kirjoittajat tarrautuvat näkemykseen, että vaikka jotkut 10 heimon jäsenet sulautuivat juutalaisiin, niin silti jossakin on erillinen ihmisjoukko,

Jacob Saphir

▶ jotka ovat muinaisen Israelin kuningaskunnan jälkeläisiä. Tämä joukko paljastuu tulevaisuudessa ja yhdessä Juudan kanssa se palaa Palestiinaan ja saa nauttia lupauksista. Nestorialaiset (18), jotka asuvat Kurdistanin vuorilla (osa muinaista Assyriaa), afgaanit (19), Pohjois-Amerikan intiaanit ja jopa japanilaiset on ”tunnistettu” täksi kansaksi. Mutta kaikki tämä perustuu profetioiden väärinkäsittämiseen..

Voi olla, että nestorialaiset, afgaanit ja eräät idän heimot ovat alkuperäisten Assyriaan karkotettujen israelilaisten jälkeläisiä. Mutta kun he ovat enemmän tai vähemmän sekoittuneet avioliittojen kautta ympäröiviin kansoihin ja luopuneet kansallisista tavoista ja riiteistä, kuten ympärileikkaus, sapatin vietto jne., he ovat, samoin kuin monet nykyisen ajan juutalaiset (jotka vähitellen assimiloituvat pakanakansoihin), katkaisseet yhteytensä Israelin toivon eivätkä enää ole Jumalan tarkoittamassa mielessä osa tätä ”omituisia” ja erillistä Israelin kansaa.

Kasaarien valtakunnan alue

Profetian todistus historian valossa

Aluksi käsittelen lyhyesti Aamoksen kirjan 9 luvussa olevaa profetiaa, joka osoittaa, että näkemykseni on yhtäpitävä sen kanssa. Profeetta Aamos oli Juudeasta, Teškoan kylästä, noin 20 km etelään Jerusalemita. Jumala valtuutti hänet profetoimaan erityisesti pohjoiselle, 10 heimon kuningaskunnalle. Siinä tarkoituksessa hän meni Beeteliin, joka oli kuningas Jeroboamin asettama epäjumalanpalvonnan keskus ja tarkoitettu palvontapaikaksi Jumalan säätämän Jerusalemin temppelin sijasta. Aamoksen tehtävä oli julistaa Jumalan tulevaa tuomiota 10 heimon Israelille heidän Jumalasta luopumisensa takia.

Kirjan viimeinen kappale (9:8–15), puhuttiin vain noin 70 vuotta ennen lopullista Samarian hävitystä vuonna 721 eKr. Se on yksi merkittävimmistä Vanhan testamentin profetioita ja antaa kuvan 10 heimon tuolloin vielä tulevasta historiasta, 9:8–10: ”Katso, Herran, Herran silmät ovat syntistä valtakuntaa vastaan, ja minä hävitän sen maan pinnalta; kuitenkin en minä Jaakobin heimoa kokonaan hävitä, sanoo Herra. Sillä katso, minä käsken seu-

loa Israelin heimoa kaikkien kansain seassa, niinkuin seulalla seulotaan: ei jyvääkään putoa maahan. Miekkaan kuolevat kaikki minun kansani syntiset, jotka sanovat: ’Ei saavuta, ei kohtaa meitä onnettomuus’.”

Tässä meillä on pähkinänkuoressa koko 10 heimon tulevaisuus. Ensiksi, erillisenä kuningaskuntana heidät tultaisiin tuhoamaan maan päältä eikä koskaan enää palauttamaan entiselleen. Israelin 10 heimon erillinen kuningaskunta oli Jumalan sallima vain määrätyn ajan ja se oli myös rangaistus Daavidin kuningashuoneelle. Kun sen aika, noin 250 vuotta epäjumalanpalvelusta, oli ohi niin assyrialaiset tuhosivat sen eikä ole mitään lupautusta sen tulevasta poliittisesta itsenäisyydestä.

Kun tämä kuningaskunta tuhottiin, mitä ihmisille tapahtui? Profetia kertoo sen: ”kuitenkaan en minä Jaakobin heimoa kokonaan hävitä”, sanoo Herra”. Sana tarkoittaa, että he (10 heimon israelilaiset) palaavat Jaakobin heimoon. Heistä tulee jälleen Jaakobin perheen jälkeläisiä ilman erityistä heimojakoja. Yhtenä Jaakobin perheenä, tai Israelina (kuten profetia il-

moittaa), he joutuvat kohtaamaan jonkin kauhean ja erityisen asian. Mikä se on? Sekö, että he ”katoavat” jonnekin 2600 vuodeksi ja sitten heidät havaitaan anglosakseiksi? Ei missään tapauksessa! ” Sillä katso, minä käsken seuloa Israelin heimoa kaikkien kansain seassa, niinkuin seulalla seulotaan: ei jyvääkään putoa maahan...”, tai kuten toinen, samoin erityisesti 10 heimolle puhunut profeetta Hoosea ilmoittaa ”Minun Jumalani on hylkäävä heidät sillä he eivät ole häntä totelleet. He joutuvat pakolaisiksi pakanain sekaan” (9:17). Tämä hylkääminen ei kuitenkaan ole pysyvä, kuten profeettakin ilmoittaa, vaan määräaikainen.

Eräät kirjoittajat ovat nähneet paljon vaivaa selittäessään Jesajan lukua 11, jossa Israelia kutsutaan karkotetuiksi (11:12). He antavat ymmärtää, että tämä ”Israel” voidaan löytää jostakin yhdestä paikasta erossa saman jakeen ”hajotetusta” Juudasta. Mutta tämä on pelkkää mielikuvitusta. Jeremia 30 luvussa Juudaa ja Israelia kuvataan yhdessä samana hajotettuna kansana. Missään ei ole viitteitä, että heitä (Israelia erikseen) tulisi erityisesti etsiä ja

Pataaniien alue vihreällä

löytää jostakin maailmankolkasta.

Aamoksen ja Hoosean profetiat on osoitettu ensi sijassa 10 heimolle. Heidät karkotetaan maastaan ja heitä ”seulotaan” kaikkien kansojen seassa. Angloisraelismin Israel on tunnistettavissa kansakuntana (tai tiettyinä kansoina), mutta Raamatun ja historian Israel on siis ”kaikkien kansojen seassa”. Mikä kansa sopii tähän kuvaukseen, mistä kansasta voidaan sanoa, ”Ja niiden kansojen seassa sinä et saa rauhaa, eikä jalkasi löydä lepopaikkaa. Herra antaa sinulle siellä vapisevan sydämen, rauenneet silmät ja nääntyvän sielun” (5. Moos. 28:65). Angloisraelismin mukaan he ovat Israelista erillisiä ”juutalaisia”, Juudan heimon jälkeläisiä, mutta Jumalan sana sanoo heitä ”Israelin hei-

moksi”, tai ”Jaakobin heimoksi”. Kun Juuda karkotettiin maastaan vuonna 588 eKr., ja Jerusalem hävitettiin, niin he liittyivät 10 heimon veljiinsä karkotuksessa. Koko Jaakobin heimo aloitti yhdessä vaeluksensa kansojen joukossa.

Aikanaan jäännös kaikista heimoista palasi maahan. Muut kulkivat itään ja länteen eivätkä löytäneet pysyvää asuinsijaa, rauhaa eikä lepopaikkaa, kuten Mooses jo kansan historian alussa ja kauan ennen heimojen jakaantumista profetoi. Hajotus tulisi olemaan koko Jaakobin yhteinen kokemus, jos he luopuvat Jumalastaan. Ja niin kävi ja sukupolvien aikana sekaannuksessa ja hajotuksessa sukutaulut hävisivät. Kukaan ei enää kykene osoittamaan mistä heimosta tai perhekunnasta he tule-

vat. Näin on siihen saakka kunnes Hän, joka Israelin hajotti, kokoaa heidät.

David Baronin varoitus

Ei pidä ajatella, että angloisraelismi on vain harmitonta spekulatiota. Näin ajattelevia on niidenkin joukossa, jotka muutoin eivät usko siihen. Pidän sitä eräänä viimeisen ajan eksytyksenä, joka vie ihmisten huomion pois hengellisestä ja ikuisesta. Haluan luetella joitakin vaaroja:

Joskus opetus lähestyy jumalanpilkkää väärentäessään ja vääristäessään Kirjoituksia. Yksi sen ajatuksia on hylätä ajatus 1000-vuotisesta valtakunnasta ja liittyy siihen kuuluvat lupaukset brittiläiseen

► kansaan ja nykyiseen aikaan. Raamattu liittää nämä lupaukset Jumalansa yhteyteen palanneelle Israelille. Angloisraelismi hämmentää ja vääristää tämän seikan.

Opetus ruokkii kansallista ylpeyttä ja kansallistaa Jumalan siunaukset (Britannialle ja muille tietyille maille) liittäen ne yksilökeskeiseen aikaamme. Se ylistää ja kerskaa Britanniaa ja luottaa lihassa sen mahtiin, jonka se on tunnistanut kadonneeksi Israeliksi, joka ”valtaa vihollistensa portit” ja josta käytännössä on tullut koko maailman rakastajatar. Kaikki tämä riittää siihen, että Jumalan tuomio kohtaa kansakuntaa ja se saa jokaisen tätä maata rakastavan vapisemaan. Angloisraelismi vie ihmisen huomion pois tärkeimmästä, siitä, minkä kautta yksin saadaan Jumalan hyväksyntä. Sen mukaan kansa, joka käytännössä koostuu miljoonista uskomattomista, erituisista epäjumalanpalvojista, onkin yli kaksituhatta vuotta sitten karkotettu erityinen kansa. Jumalan mielisuosio antaa sille erityisiä siunauksia ja se saa loputtomiin nauttia niistä. Näin tämä oppi on esittämässä toista perustaa Jumalan hyväksymiselle ja se on syrjäyttämässä Jeesuksen Kristuksen merkityksen.

Ratkaisevaa ajassamme on vain yksi kysymys, onko ihminen ”Kristuksessa” vai ei. Kun kyseessä on uskova ihminen, juutalainen tai pakana, heidän tulevaisuutensa ei mitenkään liity Palestiinaan tai Englantiin, vaan siihen perintöön, joka on turmeltumaton, tahraantumaton ja joka ei koskaan häviä. Jos ihminen ei ole uskossa, heidän ajatuksiaan ei tulisi hämmentää spekulatioilla brittiläisen rodun uskotelusta alkuperästä ”kadonneena” 10 heimon. Heidän tulee etsiä yhtä ja ainoaa Pelastajaa, joka meidän kaikkien tulee tuntea, ei lihassa vaan hengessä. Ilman Häntä jokainen israelilainen ja ei-israelilainen on kadotettu.

Oppi ryöstää juutalaiselta kansalta, oikealta Israelilta, sille kuuluvat tulevat lupaukset ja liittää ne nykyisen ajan brittiläiseen kansakuntaan. Samalla se vie huomiota pois kansasta, joka Jumalan tarkoituksen mukaan ja Hänen armonsa vaikutuksesta kääntyy pitkän epäuskonsa jälkeen Jumalansa puoleen. Se on koko maailmalle ”kuin elämä kuolleista” (Room. 11:15).

Jatkuu

Viitteet

(1) Josefus, hepr. Josef ben Mathitjahu (Joosef Matteuksen poika), lat. Titus Flavius Iosephus (eli Flavius Josefus) syntyi vuonna 37 jKr. juutalaiseen papilliseen ja kuninkaalliseen sukuun. Hän toimi roomalaisia vastaan nousseiden juutalaisten joukkojen komentajana Galileassa mutta joutui Rooman vangiksi jo ennen Jerusalemin hävitystä. Keisari Vespasianus (Rooman keisari vv. 69–79 jKr.) säästi hänen henkensä. Kun sotapäällikkö Titus piiritti Jerusalemiä Josefus oli tämän joukkojen mukana todistamassa kaupungin hävitystä. Josefus kehotti myös maanmiehiään antautumaan ja sai siksi petturin nimen. Hänen arvokas perintönsä jälkipolville on juutalaisten historiaa valottavat teokset. Josefuksen kuolinvuodesta ei ole varmuutta, se lienee jossakin vuoden 100 jKr. paikkeilla.

(2) Sambation-virta on juutalainen legenda tarunhoitoisesta ja paratiisinomaisesta paikasta, jossa asui karkotettujen israelilaisten/juutalaisten jälkeläisiä. Toisen legendan mukaan Sambation virran luona asui mahtava kansa ”Mooseksen lapset”.

(3) Raamatun Herodes (Agrippa) 11–44 jKr., ”juutalaisten kuningas”. Josefuksen mukaan myös Agrippa Suuri -nimellä tunnettu hallitsija.

(4) Muinainen Adiabenen kuningaskunta Mesopotamiassa, pääkaupunki Arbela. Se oli osa Parthian valtakuntaa. Sen hallitsija Izates II (n. 34–58 jKr. ja hänen äitinsä Helenan sanotaan kääntyneen juutalaisuuteen. Kun Rooman valta levisi alueelle Adiabenestä tuli osa tätä maailmanvaltaa.

(5) Eldad Ben Mahli Ha Dani, juutalainen kauppamies ja matkailija 800-luvulla. Aikanaan hän herätti suurta kiinnostusta juutalaisten asumispaikoissa kertomalla mielikuvituksellisia taruja seikkailuistaan ja 10 kadonneesta heimosta, joiden luona hän oli vierailut. Keskiajalla monet juutalaiset oppineet epäilivät hänen kertomuksiaan.

(6) Havilan maa mainitaan Raamatussa 3 kertaa ja se sijoitetaan yleensä Egyptin itäpuolelle Arabiaan, mahdollisesti nykyisen Saudi-Arabian paikkeille.

(7) Paaranin vuoret ja erämää sijaitsee Siinain niemimaan eteläosassa.

(8) Kasaarit olivat turkinsukuinen

kansa Mustanmeren ja Kaspienmeren pohjoisosissa. Kasaarien valtakunta ajoittuu vuosiin n. 700–900 jKr. Monet kasaarit kääntyivät juutalaisuuteen ja osittain tästä on lähtöisin luulo, että kasaarit ovat osa 10 kadonnutta heimoa.

(9) Abessinia, eli Etiopia.

(10) David Reubeni syntyi 1490 jKr., oli juutalainen poliittisesti aktiivi seikkailija ja mystikko. Reubenin syntyperä on mysteeri, jota ruokkii hänen oma kertomuksensa alkuperästään. Reubeni sanoi veljensä olevan kuningas Joosef Reubeni, joka yhdessä 70 vanhimman kanssa johti voimakasta juutalaisvaltiota keskisessä Arabiassa. Reubenin syntypaikaksi on myös arveltu Intian tai Afganistanin juutalaisyhteisöä. Sudanissa Reubeni väitti olevansa Muhammedin jälkeläinen. Juutalaisten asuttamissa paikoissa hän puhui idässä olevasta suuresta juutalaisten kuningaskunnasta, jota hänen veljensä johti, saaden näiltä rahaa. Reubeni pääsi puhumaan asiasta myös paaville ja Portugalin hallituksen edustajalle. Reubenin vehkeily johti hänet katolisen kirkon inkvisition eteen ja todennäköisesti kuolemaan n. 1541 jKr. (kuolinvuodesta ei ole varmuutta, toiset lähteet 1535).

(11) Muinainen Gozan-virta on nykyinen Amudarja, Keski-Aasian pisin joki Afganistanin vuorilta Aral-järveen.

(12) Abraham Yagel 1553–1623 jKr. Juutalainen kabbalisti, filosofi ja kirjailija, joka eli Italiassa.

(13) Sulttaani Selim II 1524–1574 jKr., laajan ottomaanivaltakunnan hallitsija.

(14) Juutalainen oppinut ja juutalaisen uskonnollisen kirjallisuuden julkaisija Haim Yosef David Azulai (ben Isaac Zerahia) 1724–1806 jKr.

(15) Jacob Saphir 1822–1886 jKr., alunperin romanianjuutalainen Safediin asettunut rabbien valtuuttama varojenkerääjä ja matkailija, joka mm. matkusti maailman juutalaisyhteisöissä keräämässä varoja kuuluisan Jerusalemin Hurva-synagogan rakentamiseen.

(16) Adolf Neubauer 1831–1907 jKr., oli Baronin aikalainen tunnettu rabbiinisen kirjallisuuden tuntija.

(17) Muinainen suuri Median valtakunta 678–549 eKr., Lähi- ja Kauko-idän alueella.

(18) Nestorialaiset ovat vanha kristilli-

nen kirkkokunta Vähä-Aasiassa ja Syyriassa. Sen perustajan Nestoriuksen opilliset näkemykset torjuttiin Efesoksen (431 jKr.) ja Kalkedonin (451 jKr.) kirkolliskokouksissa. Useimmat nestorialaiset (lukumääräksi arvioidaan alle 200 000 henkeä) elävät nykyisin Irakin, Syyrian ja Iranin alueilla. Suuri osa heistä on kuitenkin joutunut muuttamaan kotimaistaan äärimuslimien vainojen takia.

(19) Afganistanissa on heimoja, joilla on juutalaisia tapoja ja perinteitä, etenkin pataaneilla, eli pashtuilla. Pataaniheimot ovat säilyttäneet vuosisatojen ajan sukutauluja, joista osa on kirjoitettu kultakirjaimin eläimen nahalle. Heimojen nimet ovat israelilaiset: Levani (afgaanin kielellä) on Leevi, Shinwari – Simeon, Harabni – Ruuben, Ashuri – Asser, Jaji – Gad, Daftani – Naftali, Yusuf Su – Joosefin pojat, Afridi – Efraim, jne. Afganiperinteen mu-

kaan heidän aiempi kuningashuoneensa polveutui suoraan Benjaminin heimosta ja kuningas Saulista. Benjaminin heimo jäi yhteen Juudan heimon kanssa, kun 10 pohjoista heimoa erosivat omaksi valtioliitokseen (2. Aik.luvut 10–11). Keitä ovat pataanit? Monet yhtäläisyydet viittaavat vanhaan perinteeseen, joka on samanlaista kuin juutalaisilla. Pataanien ja heidän ympärillään olevien heimojen alue on keskeisesti sitä aluetta, jossa israelilaisten heimojen jäseniä, myös juutalaisia, on aina asunut merkittävä määrä. Suunta on sama, jonne Raamatun mukaan Israelin 10 heimoa aikanaan karkotettiin. Juudan heimon keskuuteen tuli pohjoisen valtakunnan 10 heimon jäseniä näiden paetessa Assyrian hyökkäystä Juudan turviin. Kun Juudan vuoro tuli sortua valloittajansa edessä (siirto Baabeliin 606–586 eKr.), maasta pois siirrettyjen Juudan heimolais-

ten joukossa oli siis myös muihin heimoihin kuuluvia. Baabeliin karkotus vei Juudan ja muiden heimojen jäsenet samalle maantieteelliselle alueelle, jonne jo aiemmin oli pakkosiirretty suuri joukko israelilaisia Assyrian hallitsijan toimesta 700 luvulla eKr. Ei olisi suuri sensaatio, jos pataanit – ainakin osa heistä – ja mahdollisesti jotkut muutkin tuon alueen kansanryhmät, olisivat osa Israelin 10 heimon ja Juuda/Benjaminin karkotettujen jälkeläisistä. Kun Baabelin vankeus päättyi ja mahdollisuus palata takaisin Israeliin ja Jerusalemiin koitti, kaikki eivät kuitenkaan lähteneet takaisin. On myös mahdollista, että nämä heimot kääntyivät aikanaan israelilaisten/juutalaisten vaikutuksesta juutalaiseen uskontoon (kuten suuri osa kasaareista) ja sen jälkeen islamiin. Myös seka-avioliitot ovat vaikuttaneet asiaan. □

SUOMEN PÄÄRABBI PORIIN

Ensimmäinen suomenkielinen rabbi **Simon Livson** tulee seurakuntakeskukseen Porin Israelin Ystävien kutsumana keskiviikkona 24.4. klo 18. Tilaisuudessa on läsnä myös toiminnanjohtaja **Ilkka Vakkuri** Tampereelta ja porilainen mieskuoro **Laulumiehet** esiintyy. Tilaisuuden juontaa paikallisosaston puheenjohtaja rovasti **Eero Kavasto**. Rabbi on osoittanut halunsa vieraillla eri kristillisissä tilaisuuksissa ja samalla edistää uskontojen välistä vuoropuhelua. Tilaisuudessa kerätään kolehti messiaanille seurakunnille Israelissa.